

Љиљана Ћуић
НЕБЕСКИ НАРОД

Где најлепше Сунце сија? Зна се да је ту Србија.
Где најбољи људи, где су? У Србији они јесу.

Најлепше су Српкиње, уз то су јунакиње.

Јединствени ми смо људи, на целој земаљској кугли.
Са нама се сви пореде, да би знали колко вреде.

Небески смо народ зна се. Ми смо људи „више расе“.

Ко је друге народности, Србин њему све опрости.
Ал по вери никад брату, не опрашта реч задату.

Недостојан српског рода, свога брата, који ода.
Ми, за Србе такве, знамо, име друго, да им дамо.

Брату никад не опрости, дајемо му народности.

Тако многи, Срби зна се, добили су име за се.

Тешко њима, јесте теже, језик их за прошлост веже.

Кад им име друго дамо, повратка им нема, знамо.
Па у њима револт расте, желе да нас упропасте.

Повратка им нема, знају, предали су се очају.

Никад Срби они више, у књизи живота пише.